

La tribuna

L'impost sobre la renda

És important remarcar que el col·lectiu empresarial paga sobre els beneficis obtinguts

JOSEP-ANTONI
Castell

Ja tenim a tràmit parlamentari l'IRPF, el model que ens presenta DA difereix força amb els models de SiP i probablement al del PS.

Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra (SiP) intentarà defensar un únic tipus impositiu, un mínim exempt personal de 40.000 euros i unes deduccions familiars i socials força raonables.

Pel que fa referència als posicionaments del PS, probablement estaran interessats en un IRPF més progressiu amb varis tipus de gravamen.

Les diferències importants entre SiP i DA radiquen bàsicament en el mínim exempt i en el nivell de deduccions per situacions familiars, per inversió en habitatge habitual o estalvis per a la jubilació. Resumidament, el model presentat per DA suposaria fer tributar a la majoria dels assalariats dels països.

Consideracions prèvies abans d'analitzar la proposta de Llei presentada per DA:

-Treballadors per Compte Propi (Petita i Mitjana Empresa sense personalitat jurídica): Cal pensar amb aquest teixit empresarial del país, no pot sortir penalitzat amb el nou Impost sobre les Rendes, el tipus efectiu ha de ser aquell que els permeti poder fer la seva activitat, generar riquesa, crear llocs de treball i tributar per la part excedentària si hi ha beneficis.

-Treballadors assalariats: No podem pretendre que el gruix dels treballadors hagi de pagar un impost sobre els rendiments que els penalitzi molt, cal tenir present que aquest col·lectiu és qui ha sortit més penalitzat amb l'implantació de l'IGI ja que com a consumidors finals dels béns i serveis són els que paguen l'IGI. Per a les empreses l'IGI és totalment neutre, tant

sols fan de recaptadors i liquidador amb l'Administració, repercutint l'impost als consumidors finals.

-Confusió amb les quotes a la CASS: Les retencions de la CASS no són cap mena de tribut, són retencions per una prestació sanitària i una prestació a futur de pensió de jubilació. L'impost de la Renda no té res a veure amb les retencions de la CASS, sinó tot el contrari, aquestes retencions o aportacions són deduïbles a l'hora de calcular la bases de tributació.

-Quin tipus cal implantar:

Sembla raonable que sigui el més baix possible per tal que sigui homologable amb els països veïns i ens permeti signar convenis de no doble imposició.

Hauria de ser un impost senzill, fàcil d'aplicar i controlar, a mida que tinguem més experiència tributària i més necessitats ja l'anirem modificant. Això implica no complicar-nos amb trams salarials sinó anar a un tipus únic i amb mínim exempt adequat tant per als assalariats com per als treballadors per compte propi.

-¿Perquè cal un Impost sobre la Renda?: Actualment bàsicament per equiparar la tributació directa a tots, és a dir: actualment les empreses i els treballadors per compte propi ja paguen un impost sobre societats o un impost sobre activitat econòmiques, no pot ser que els assalariats, sobre els seus rendiments i un cop deduïdes les despeses per portar un nivell de vida digne, no hagin de pagar res.

És important remarcar que el col·lectiu empresarial paga sobre els beneficis obtinguts, cal pensar que els assalariats també haurien de pagar sobre els excedents de renda un cop deduïdes les despeses necessàries per viure. S'hauria de donar el cas a l'igual que amb les empreses que doni a retornar.

-Quin tipus cal aplicar i quines deduccions serien les justes:

Per el que fa referència al tipus, ja que les empreses estant al 10%, sembla lògic pensar també amb un tipus únic del 10%.

Les deduccions, cal pensar en

dos blocs:

1- Per tal de facilitar l'impost i no haver-lo de carregar molt amb deduccions i bonificacions complicades de controlar, establir un mínim exempt per a tothom entre 50.000-40.000 euros. Vista la situació actual i la necessitat de crear llocs de treball per reactivar el consum, semblaria més lògic marcar un mínim exempt alt.

2- Deduccions per als assalariats en funció de les situacions socials familiars i del nivell d'endeutament per vivenda habitual; i deduccions per als treballadors per compte propi en funció de l'inversió feta i noves contractacions de treballadors.

CONSIDERACIONS del model presentat per DA:

-Mínim exempt personal de 24.000 euros, on si el cònjuge no treballa s'arriba als 40.000 € de re-

Les diferències importants entre SiP i DA radiquen bàsicament en el mínim exempt

ducció personal.

-Falta de visió Socialdemòcrata ja que les deduccions per descendents i ascendents tant sols són de 750 € anuals cadascuna, o de 1.125 en els casos de discapacitats.

-Deducció per habitatge habitual molt baixa ja que el màxim de deducció seria de 1.000 € anuals.

-Deducció de les quotes per aportació a plans de pensions o jubilacions privats amb un màxim de 5.000 € anuals de deducció.

-Deducció social per pensions compensatòries amb un màxim anual de deducció de 5.000 € per les pensions per aliments i compensatòries a favor del cònjuge o dels fills.

-Mínim exempt de 3.000 € dels rendiments del capital mobiliari o del capital a l'estalvi.

-Bonificació extra de la quota de tributació, del 5% sobre la part excedent dels primer 24.000 € de la base de tributació amb un màxim de deducció de 800 €.

SIMULACIONS econòmiques al model de DA:

-Hauran de tributar aquells que cobrin més de 1.845 € nets mensuals i tinguin 13 pagues anuals, en el cas de ser solters o que el cònjuge també treballi, i que no tinguin cap ascendent ni descendent al seu càrrec, i que estiguin de lloguer i no facin cap aportació a plans de pensions privats.

-En els cas d'estar casat on el cònjuge també treballa cobrant més de 10.000 € anuals; es tingui un descendent i un ascendent al seu càrrec; és tingui una hipoteca per habitatge habitual; i es facin aportacions mensuals d'uns 250 € a plans de pensions privats, es comença a tributar amb salaris mensuals nets de 2.690 euros amb 13 pagues. ≡